ΕΤΟΣ Γ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1908 ΑΡΙΘ. 107

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΓΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣ

Πολὺ φοβούμεθα ὅτι δὲν κατενοήθη παρὰ πάντων τῶν εἰλικρινῶς καὶ διακαῶς ποθούντων τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ κραταίωσιν τῆς φυλῆς ἡμῶν, ἧς μοῖραν ἐπίλεκτον ἀποτελεῖ καὶ ὁ ἑλληνικώτατος τῆς Κύπρου λαός, ἡ βαθεῖα καὶ ὑψηλὴ σημασία τοῦ ἀγῶνος ὃν διεξάγομεν ἀπὸ ὀκταετίας ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν ἱστορικὴν ἤδη καταστᾶσαν ἐπωνυμίαν «Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα». Συμβαίνει καὶ παρ' ἡμῖν ὅ,τι πολλάκις καὶ πάντοτε σχεδὸν συνέβη κατὰ τὰς μεγάλας καὶ εὐτόλμους ἐξεγέρσεις ἐναντίον τοῦ εὐρωτιῶντος καὶ σαπροῦ καθεστῶτος, ὅπερ μοιραίως καὶ ἀποφασιστικῶς εἶναι καταδεδικασμένον εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς θάνατον, ἵνα μὴ μεταδώσῃ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν πώρωσιν καὶ ἐξάμβλωσίν του εἰς τὰς ὑγιεῖς ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς τάξεις, περιαγάγῃ δὲ τὸ ἔθνος εἰς ἀδυναμίαν καὶ ἀνικανότητα ὅπως ἐκπληρώσῃ τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν προορισμόν του. Ὁ θάνατος τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκλογῆς διαδόχου του δὲν εἶναι ἡ κυρία αἰτία ἀλλὰ πρόφασις καὶ ἀφορμὴ τοῦ μακροῦ ἀγῶνος ὅστις ὀρθότατα δύναται νὰ ἐπικληθῇ ἐκκλησιαστικὸς καὶ ἐθνικός, ἕνεκα τῆς στενωτάτης καὶ ἀρρήκτου τέ γε νῦν σχέσεως ἐκκλησίας καὶ ἔθνους.

Μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου τὸ ἐκκλησιαστικὸν καθεστὼς εἶχε περιέλθει εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, οὐδ' ἔσχε τινὰ ὁ ἐνάρετος καὶ ἀγαθώτατος ἐκεῖνος πρωθιεράρχης ὅπως τὸν βοηθήσῃ εἰς γενναίαν ἐκκλησιαστικὴν διαρρύθμισιν, ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐν τῇ νήσῳ ἀνάγκας ἃς παρήγαγε τὸ διὰ τῆς ἀδοκήτου μεταπολιτεύσεως ἐπελθὸν νέον πολιτικὸν καθεστώς.

Ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ τῆς νήσου ἐσήμηνε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως καταπνιγομένων ἐπὶ αἰῶνας ἤδη ὑπὸ τυραννίας ἀδυσωπήτου καὶ θεοστυγοῦς, πρὸς ἀποτελεσματικὴν δὲ χρῆσιν τῶν μεγάλων τούτων δυνάμεων ὑπῆρχεν ἀνάγκη τελείας καὶ ἁδρᾶς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ μέσα ὤφειλον νὰ παράσχωσιν ἡ πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ πολιτεία ὅμως, ξένη παντελῶς οὖσα πρὸς τοὺς νησιώτας, κυρίαν μέριμναν εἶχε τὴν εἰς ἀκέραιον εἰσπραξὶν τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων φόρων, ὅσους ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀποκατάστασιν δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας διὰ δικαιοσύνης εὐπροσώπου, ἀφῆκε δὲ τὸ ὑπήκοον νὰ διαρρυθμίσῃ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικά του πράγματα ὡς κάλλιον ἐγίνωσκε καὶ ἠδύνατο.

Ἀτυχῶς, παρά τινας ἐπιπολαίους καὶ διαλαμπρατικὰς ἀποπείρας, οὐδεμία ἐγένετο στιβερὰ καὶ εὐσυνείδητος ἐνέργεια παρά τε τοῦ ἀνωτέρου κλήρου καὶ τῶν προκρίτων τοῦ λαοῦ πρὸς ἐκκλησιαστικὰς καὶ κοινοτικὰς διαρρυθμίσεις σκοπούσας εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ πρῶτα καὶ κύρια ἐφόδια καὶ ὅπλα πρὸς πᾶσαν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ ἐλευθερίαν.

Τὰς παραχωρηθείσας πολιτικὰς ἡμιελευθερίας ὑπῆρξαν ἰθαγενεῖς ἐπωφεληθέντες μόνον πρὸς θεραπείαν καὶ κορεσμὸν τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῆς φιλοδοξίας των, καὶ κατέστησαν αὐτὰς τυραννικωτέρας τῆς τουρκικῆς τυραννίας καὶ μᾶλλον ἐπικινδύνους τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἵστις ἐβάρυνε μὲν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλ' ἐξήγειρε καὶ ὑπέκκαυσε τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν καὶ τὰ εὐγενέστατα καὶ ὕψιστα ἰδεώδη λαοῦ ὑποδούλου, ὅπως ἐπιδιώξῃ ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ.

Κακόηθης δημαγωγία καὶ ἀναίσχυντος καὶ ἀχάλινος συκοφαντία ὑπῆρξαν τὰ πολιτικὰ ὅπλα ἀνθρώπων τινῶν ἰθαγενῶν ὅπως ἐπιβάλωσι σιγὴν εἰς τὸ πατριωτικὸν κήρυγμα, δι' οὗ θὰ ἐξηγείρετο ὁ λαὸς τῆς νήσου ἀπὸ τῆς μακραίωνος ἐθνικῆς νάρκης καὶ θὰ κατηρτίζετο πρὸς γενναίους καὶ νικηφόρους ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του. Τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα, ἅτινα ἐνεπιστεύετο εἰς τοὺς ὀχλαγωγοὺς τούτους μικρὰ μόνον τοῦ λαοῦ μοῖρα, ἔχρησιμοποίουν οὗτοι οὐχὶ πρὸς ἀνακούφισιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν βαρέων καὶ ἀδίκων φόρων, οὐχὶ πρὸς κατανόησιν καὶ ἐξάσκησιν τῶν νέων πολιτικῶν δικαιωμάτων του, οὐχὶ πρὸς ἔξαρσιν καὶ ἐπίρρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ ἀλλὰ πρὸς παντελῆ χαύνωσιν καὶ ἀπογοήτευσιν αὐτοῦ.

Μετὰ φρίκης ἀναμιμνήσκεται πᾶς φιλόπατρις Κύπριος τῶν χρόνων ἐκείνων τῆς πολιτικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς νάρκης τῶν νησιωτῶν, ἣν οἱ πολιτικοὶ ἀγύρται πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλλον ὅπως καταστήσωσι βαρυτέραν καὶ διαρκεστέραν. Περιοδεύων τότε ἀνὰ τὴν νῆσον διαπρεπὴς Κύπριος Ἕλλην ἀξιωματικὸς ἐτρώθη βαθύτατα τὴν καρδίαν εὑρὼν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου εἰς κατάστασιν ἀπελπιστικήν, διότι οὐδεμίαν ἔτι ἐξεδήλου ζωὴν καὶ ζέσιν ἐθνικήν, ὑψίστατο δὲ μετ' ἀπαθείας μοιρολατρικῆς πάσας τὰς ὑπερβασίας τῶν ὀργάνων τῆς ξενοκρατίας. Ἡ ἐξάσκησις τῶν παραχωρηθεισῶν ἐλευθεριῶν ἦτο ὅλως ἄγνωστος εἰς τὸν Κυπρ. λαόν, πλὴν τινῶν μεμυημένων καὶ δι' ἀμοιβαίων προσωπικῶν συμφερόντων συνδεομένων μετὰ πολιτικῶν ἀγυρτῶν ἐκείνων οὓς ἡ Κυβέρνησις πότε ἐβοήθει καὶ ἐνίσχυεν εἰς τὸ ἀντεθνικὸν καὶ αὐτόχρημα προδοτικὸν ἔργον αὐτῶν.

Οἱ αὐτοὶ πολιτικοὶ ἀγύρται ἐξέτειναν τὴν ὀλεθρίαν ἐπιρροήν αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν καταστήσαντες ὑποχείριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ δι' αὐτοῦ τὸν μοναχικὸν καὶ τὸν λαϊκὸν κλῆρον, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑποταγῆς ταύτης ἐπέτρεψαν τὴν ἀνεξέλεγκτον διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας, ἧς αἱ μεγάλαι ἀλλ' ἀφανεῖς πρόσοδοι διετίθεντο πρὸς πλουτισμὸν λαϊκῶν τινων καὶ κληρικῶν.

Ἡ ἐθνικὴ παιδεία παρέμεινεν ἀδοκήθητος, ὁ κλῆρος ἀπαίδευτος, τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα χωρὶς θείου κηρύγματος καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶχε περιέλθει εἰς νεκροφάνειαν οὐδὲν γόητρον καὶ οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἠθικὴν ἐξασκοῦσα ἐπὶ τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ, ἐξ οὗ προέρχεται καὶ ἡ ἀνὰ τὴν νῆσον κατάδηλος καὶ εἰς ἐπιπόλαιον παρατηρητὴν θλιβερὰ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία, καταντῶσα πολλάκις εἰς ἀνευλάβειαν καὶ ἀσέβειαν πρὸς τὰ θεῖα.

Τοιαύτη ἐν ἀμυδρᾷ σκιαγραφίᾳ ὑπῆρχεν ἡ κατάστασις ὅτε ἐπῆλθεν ὁ οὐχὶ ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου Β'. Ἡ χηρεία τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου ἐν τῇ συνειδήσει τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, εἰμή, ἀσφαλέστερον, παντὸς τοῦ λαοῦ πλὴν πολιτικῶν τινων ἀγυρτῶν καὶ ἐσμοῦ καλογήρων, ἐσήμαινε τὸ τέρμα τῆς θλιβερᾶς καὶ ἀφορήτου καταστάσεως ἔν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ τοπικῇ πολιτικῇ, καὶ διὰ τοῦτο συμπλέκεται καὶ συνδέεται μέχρι συγχωνεύσεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος μετὰ τῶν πολιτικῶν ζητημάτων ἐν τῇ νήσῳ. Ἐπιτακτικὴ φίστατο ἀνάγκη ἵνα καὶ ἡ Ἐκκλησία καθαρθῇ καὶ ἐξυγιανθῇ ἀπὸ τῶν κακοποιῶν ἐν αὐτῇ στοιχείων καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Κύπρου σκηνὴ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ χυδαίων καὶ ποταπῶν κερδοσκόπων, ἐπὶ βλάβῃ τῶν μεγίστων συμφερόντων καὶ τῶν ὑψίστων ἰδεωδῶν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Τοιούτου προκειμένου ἀγῶνος Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτικοῦ, ἔδει νὰ ζητηθῶσι πρόσωπα ἱκανὰ ἵνα ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ. Ἐν τῷ Κυπριακῷ κλήρῳ μία προσωπικότης διεκρίνετο καὶ ὑπερεῖχε ἐμπνέουσα δικαίαν ἐμπιστοσύνην εἰς ἅπαντα τὸν λαόν, ἡ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου, ὅστις ὡς διάκονος καὶ ὡς διδάσκαλος καὶ ὡς ἀρχιερεὺς καὶ ὡς βουλευτὴς ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην ἀνεδείχθη ἀκάματος καὶ ἀπτόητος ὑπερασπιστὴς τῶν τε λαϊκῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν δικαίων τοῦ Κυπρ. λαοῦ, καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀρχιερέων αὐτὸς μόνος οἰκονομικῶς ἠνώρθωσε καὶ εἰς ἀκμὴν ἤγαγεν οἰκονομικὴν τὴν τέως ἠρεπωμένην μητρόπολίν του. Ὁ ἕτερος τῶν ἐπιζώντων Μητροπολιτῶν, ὁ Ἅγ. Κυρηνείας, εἶχεν ἀποτύχει οἰκτρῶς περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων του καὶ ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τῆς περιουσίας τῆς Μητροπόλεώς του ἔτεινεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ εὐπραγίαν, οὔτε ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς παιδείας τοῦ ποιμνίου του, οὔτε ὑπὲρ βελτιώσεως τινος τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου ποτὲ μεριμνήσας. Προλύτης ἁπλῶς τῆς φιλολογικῆς σχολῆς τὰς θεολογικάς του γνώσεις ἠρύετο ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ ἐν Ἀθήναις γνωσθοῦ αἱρεσιάρχου Μακράκη, οὗτινος τυγχάνει μὲν ὀπαδός, οὐδέποτε ὅμως ἐμιμήθη καί τινας ἀρετὰς ἃς εἶχεν ἐκεῖνος, διότι καὶ ζήλου ἐκκλησιαστικοῦ στερεῖται καὶ περὶ τὸ θεῖον κήρυγμα εἶναι ἀδύνατος καὶ ἀκατάρτιστος. Τὸ λιπόσαρκον καὶ ἡ νεκρικὴ τοῦ προσώπου ὠχρότης προσδίδουσιν εἰς αὐτὸν ἀσκητικὴν ὄψιν ἥτις δυναται νὰ παραπλανήσῃ τοὺς μὴ γνωρίσαντας καὶ μὴ σχετισθέντας ὁπωσδήποτε πρὸς αὐτόν. Ἀπήλαυσε διὰ ταῦτα παρὰ τῷ λαῷ φήμης τινὸς ὡς πρᾴος καὶ ἄκακος καὶ εὐσεβὴς καὶ πεπαιδευμένος, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπιτήδειος νὰ πηδαλιουχήσῃ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ὁλκάδα ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν, καθ' ἧς ὤφειλε νὰ κατευθύνῃ τὴν πρῴραν καὶ νὰ ἀναδείξῃ πάλιν τὴν ἀρχιεπισκοπὴν κέντρον καὶ ὁρμητήριον ἐθνικόν.

Πρὸς τοῦτο γενικῶς ἐθεωρήθη ἱκανὸς καὶ κατάλληλος ἐκ πείρας μακρᾶς ὁ Πανιερ. Μητροπολ. Κιτίου καὶ πρὸς αὐτόν, ὡς εἴπομεν, ἐλλείψει κρείττονος, ἐστράφησαν οἱ συμπάθειαι παντὸς τοῦ λαοῦ πλὴν τινων πολιτικῶν ἀγυρτῶν καὶ ἐσμοῦ καλογήρων προβλεπόντων ἀσφαλῶς ὅτι ἡ ἄνοδος τοῦ Ἁγ. Κιτίου εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπ. θρόνον θὰ ἐσήμαινε τὴν λῆξιν τοῦ θλιβερωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἐγκαίνισιν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων διοικητικῶν ἐν αὐτῇ, ἐν πνεύματι χριστιανικῷ καὶ πατριωτικῷ.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑπὲρ τοῦ ἀχρείου καθεστῶτος ἀγωνιζόμενοι, ἀνεζήτησαν ὑποψήφιον ὅπως ἀντιτάξωσιν εἰς τὸν Ἅγ. Κιτίου, καὶ ὡς τοιοῦτον προὐτίμων τὸν Ἡγούμενον Κύκκου, ἀλλὰ κατανοήσαντες τὴν ἐπικρατοῦσαν κατ' αὐτοῦ ἀντιδημοτικότητα, προέβαλον τὴν τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας, ὅστις ἕνεκεν εὐλόγου πλάνης θὰ ἠδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ σημαντικὴν πως μειονοψηφίαν. Περὶ τὸν Ἁγ. Κυρηνείας συνεσπειρώθησαν πολιτικοὶ ἀγύρται καὶ τῶν καλογήρων οἱ πλεῖστοι καὶ τινες λαϊκοὶ καὶ κληρικοί, ὅσοι ἰδίᾳ διὰ παλαιᾶς συνηθείας ἀποκρούουσι τὴν ἐγκατάστασιν σθεναρᾶς καὶ ἀγρύπνου ἀρχῆς ἐκκλησιαστικῆς.

Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ἄρα ζήτημα ἐν τῇ συνειδήσει τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ Κυπρ. λαοῦ εἶναι ζήτημα Ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικόν, διότι τὴν λύσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ψήφου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐπιδιώκει ἐπειδὴ θέτει αὐτὴν ὡς τέρμα θλιβερωτάτου καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐλεεινοῦ παρελθόντος καὶ ἀφετηρίαν ριζικῶν καὶ ἐθνωφελῶν μεταρρυθμίσεων διοικητικῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀμεσώτατα καὶ στενώτατα σκοπουσῶν εἰς τὴν πνευματικήν, ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν βελτίωσιν τοῦ ἱ. κλήρου καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς παιδείας τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐθνικὴ πλειονοψηφία εἰς τὴν διεύθετησιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἀποβλέπει μετὰ πολλῷ μείζονος πόθου ἢ πρὸς τὴν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ, διότι τοῦτο θεωρεῖ μόνον ὡς πρόδρομον ἐκείνου.

Ὅστις ἤθελε νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ὅλην πορείαν τῆς ἐθνικῆς μερίδος ἐν ὅλῃ τῇ ἐξελίξει τοῦ ζητήματος καὶ ἐν τῇ διεξαχθείσῃ ἀλληλογραφίᾳ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ αὐτῆς θαΐδῃ ὅτι παρέμεινεν αὐτηεύσταθὴς καὶ ἀπαρέγκλιτος εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος συμφώνως πρὸς τὰ πανάρχαια ἔθη καὶ θέσμια τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἅτινα καὶ αὐτοὶ οἱ τὴν ψευδοσύνοδον συγκροτήσαντες καὶ ἀδιάλλακτοι πολέμιοι τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἀνωμολόγησαν καὶ ἀνέγραψαν ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ ἣν ἀπέλυσαν προσκαλοῦντες τὸν Ὀρθόδοξον λαὸν τῆς νήσου εἰς ἐκλογὴν εἰδικῶν καὶ γενικῶν ἀντιπροσώπων.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἱστορικὸν δίκαιον ἐν τούτῳ εἶναι ἀκαταμάχητον κατέστησαν δὲ αὐτὸ κατάδηλον αἱ ἐκθέσεις τοῦ τε Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Μεταξάκη, Ἀρχιγραμματέως τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, καθ' ὧν οὐδεὶς ἠδυνήθη σοβαρὸς ὁ ὁπωσδήποτε κληρικὸς ἢ λαϊκὸς λόγιος ν' ἀντεπεξέλθῃ.

Ἀπεκρούσαμεν τὴν διὰ τρίτου λύσιν, διότι αὕτη ἔθετεν ἐν κινδύνῳ πάσας τὰς ἐλπίδας ἃς ἐστήριζεν ὁ λαὸς ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν δύναμιν τῆς Ἐκκλησίας του, ἡ ἐκλογὴ δὲ τοῦ τῆς μειονοψηφίας ὑποψηφίου πρώην Κυρηνείας κ. Κυρίλλου Βασιλείου ἐν Φαναρίῳ οὐ μόνον ἄφρων τυγχάνει ἀπό τε ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλὰ καὶ θρασυτάτη πρόκλησις τῆς μεγάλης ἐθνικῆς πλειονοψηφίας, καὶ ἐπὶ πᾶσι καταπάτησις καὶ κατάλυσις τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἣν ὤφειλε πᾶς Κύπριος φιλόπατρις νὰ ὑπερασπίσῃ πάσῃ δυνάμει καὶ πάσῃ θυσίᾳ.

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'

Ὁ κακὸς κακῶς ἀπελθὼν ἀφ' ἡμῶν ὁλετὴρ τῆς Ἀγχιάλου ἐν τῇ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1904 ἐπιστολῇ του διέγραψε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰωακείμ Γ', ἐν ᾗ ὡς ἐπὶ χαλκοῦ κατόπτρου κατοπτρίζεται καὶ τὰ ἀπεχθὲς καὶ μοχθηρὸν αὐτοῦ πρόσωπον, πρὸς πληροφορίαν δὲ τοῦ Κυπριακοῦ Κοινοῦ καὶ ἐξήγησιν τῆς ἀνερμόστου ὅλως συμπεριφορᾶς του, ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἡμῶν, δημοσιεύομεν συνοπτικὴν βιογραφίαν αὐτοῦ.

Ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ἐγεννήθη ἐν Βαφεοχωρίῳ (Βογιατζίκιοϊ) τοῦ Βοσπόρου τῷ 1834 ἐκ πατρὸς Δεβετζῆ. Ἐν τῷ χωρίῳ του ἐξέμαθε τὰ τότε κοινὰ γράμματα ἅτινα ἀπετέλεσαν τὴν μόνην παίδευσίν του. Κατετάχθη πρωΐμως εἰς τὸν κλῆρον καὶ ὑπηρέτησεν ἐν ἀρχῇ διάκονος ἐν Βλαχίᾳ καὶ εἶτα ἐν Βιέννῃ, ἔνθα κατέλιπεν ἀναμνήσεις οὐχὶ ἀγαθάς. Τῷ 1860 εὑρίσκομεν αὐτὸν Δευτερεύοντα Διάκονον ἐν τοῖς Πατριαρχείοις

καὶ μετὰ τρία ἔτη Πρωτοσύγγελον ὑπὸ Πατριάρχη Σωφρονίῳ. Τῷ 1864 ἐξελέγη Μητροπολίτης Βάρνης καὶ ὡς τοιοῦτος μετεκλήθη συνοδικὸς τῷ 1872, ὅτε ἀπησχόλησε τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα. Ἐκ τῶν τεσσάρων καὶ πεντήκοντα κληρικῶν οἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν Τοπικὴν ἐκείνην Σύνοδον μόνος ὁ Ἰωακεὶμ ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς ἀποσχίσεως τῶν βουλγάρων ἀπὸ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνῷ προδοτικώτατα μετέδιδεν εἰς τὴν ρωσικὴν πρεσβείαν πάντα τὰ λεγόμενα καὶ πραττόμενα ἐν ταῖς μυστικαῖς συνεδρίαις τῆς Συνόδου, ἥτις διὰ τοῦτο ἐπετίμησεν αὐτὸν αὐστηρῶς καὶ ἠπείλησε καθαίρεσιν. Ἐν ἔτει 1874 μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης καὶ τῷ 1878 διὰ τῆς ἰσχυρᾶς προστασίας τοῦ μέγα παρὰ τῷ Σουλτάνῳ Χαμὶτ Β' δυναμένου καὶ ζαπλούτου Γ. Ζαρίφη ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ ἐν τῇ ὑψηλῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ ἐθνικῇ κορυφῇ πολλὰς εἰς τὸ ἔθνος προὐξένησε συμφορὰς, διότι συστηματικῆς παιδεύσεως ἄμοιρος, νοῦν δὲ καὶ ἦθος διάστροφον ἔχων ἔκρινε περὶ πάντων αὐθαιρέτως τε καὶ ἀκρίτως **ὡς τὰ πάντα εἰδὼς καὶ οὐδὲν ἐπιστάμενος.** Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας του ἐκείνης κατέστρεψεν ὅσα ἐθνικὰ προέκυψαν ζητήματα. Ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία τότε ἐγκατέστη ἐν Ὀρτάκιοϊ, ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία ἠπειλήθη, καὶ τὸ ἐν Ρωμουνίᾳ μοναστηριακὸν ζήτημα κατέληξεν εἰς καταστροφὴν, τὰ προνόμια δὲ περιῆλθον ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Παρὰ τὰς προτροπὰς καὶ παραινέσεις τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ἐν τῇ ἀμαθίᾳ καὶ αὐτογνωμοσύνῃ του συνωμολόγησε σύμβασιν μετὰ τῆς Αὐστρίας, δι' ἧς οὐσιωδέστατα δικαιώματα τῶν Πατριαρχείων ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης παρεδίδοντο εἰς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν. Διετήρει λίαν τρυφερὰς σχέσεις πρὸς τὰς πρεσβείας Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας, εἰς ἃς ἐν τῇ κούφῃ ἐπάρσει του ἐθυσίαζε σπουδαιότατα συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Γένους, ἐνῷ μετὰ μωρᾶς ὑπερφροσύνης ἀπέστεργε πᾶσαν σχέσιν πρὸς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν πρεσβείαν. Ὑπείκων εἰς τὴν προστατιδά του Ρωσσικὴν πρεσβείαν δὶς ἀπεπειράθη τὴν ἄρσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος, ἀλλ' ἀπέτυχε ἀντιστάντος τοῦ Τρικούπη, ἐνῷ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρει αὐτὸν πράκτορα τῆς Ρωσσίας.

Μέγιστον, καὶ μικροῦ δεῖν ὀλεθριώτατον ὀλίσθημα διέπραξεν ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ἐν τῷ πολυκρότῳ καταστάντι προνομιακῷ ζητήματι ὅπερ συνετάραξε καὶ Ἐκκλησίαν καὶ Γένος καὶ ὑπὸ τὸ βάρος καὶ τὸν πάταγον αὐτοῦ κατεκρημνίσθη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὁ κακὸς τοῦ Γένους ἡμῶν δαίμων οὗτος, διότι ἀκαίρως ὅλως καὶ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Ρώσσου Πρεσβέως παρὰ τὴν γνώμην τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε.Μ. Συμβουλίου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἠθέλησε νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος, κατὰ τρόπον ὅλως αὐθαίρετον καὶ μωρόν. Ἀτιμωτικὸν δὲ ἐνεκόλαψαν στίγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ἰωακεὶμ Γ' τὰ περίφημα ἐκεῖνα **χουσουσιὰ** (αὐτόγραφα σημειώματά του) δι' ὧν ὁ Ἰωακεὶμ Γ' συνεννοεῖτο μετὰ τοῦ Μ. Βεζύρου Σαΐτ Πασᾶ, ἀνακοινούμενος ἐμπιστευτικῶς τὰ κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐπὶ τοῦ προνομιακοῦ ζητήματος, καίπερ δὲ παρῃτημένος σχεδὸν συνῆπτεν ἀτιμωτικὸν αὐτόχρημα συμβιβασμόν. Διὰ τὴν προδοτικήν του ταύτην πρᾶξιν ἐκινδύνευσε καὶ πάλιν νὰ καθαιρεθῇ, καὶ τοῦτο μὲν δὲν ἔπαθε διὰ τὸ γόητρον τῆς ἱεραρχίας, ἐκηρύχθη ὅμως ἀνάξιος τῆς ἐθνικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐξεβλήθη τοῦ θρόνου τῷ 1884. Ἡ ἀμάθειά του ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν τυφώδη οἴησιν καὶ δείκνυται πάντοτε ἀλαζὼν, δεσποτικὸς, φιλοσκώμμων, πικρόχολος ἐπικριτὴς, σκαιὸς ὑβριστὴς, πρὸς τοὺς κατωτέρους σκαιῶς καὶ βαναύσως φερόμενος, ἐνῷ ἕρπει καὶ κλασαυχενίζεται πρὸ τῶν ἀνωτέρων του. Προκειμένου περὶ τοῦ βερατίου του ὁ θρασύστομος οἰηματίας δὲν ἠσχύνθη νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τοῦ Σουλτάνου διὰ τοῦ Ἀρχιευνούχου Του (Κισλαραγᾶ). Ἀλόξως τότε πεσὼν ἐκ τοῦ Θρόνου ἀπεχώρησε τὸ πρῶτον εἰς Βαφεοχώριον καὶ βραδύτερον ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καταχρησάμενος τῆς φιλοξενίας τοῦ Πατριάρχου Νικοδήμου καὶ πολλάκις πικράνας αὐτὸν καὶ μωρᾶς ποιούμενος ἐπιδείξεις ἐνώπιον τῶν ἰθαγενῶν. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Αἴγυπτον ὅπου ἐπεσκέψατο καὶ τὸν πρώην Οἰκουμενικὸν καὶ εἶτα Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιον, ὅστις ἐδεξιώσατο αὐτὸν διὰ τοῦ κολακευτικοῦ ἐπιθέτου, **Θεοπάλαβε!** Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ἅγ. Ὄρος καὶ ἐγκατέστη ἐν τῇ Σκήτῃ Μυλοποτάμου. Ἐκεῖ διατρίβων περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἔριδας πρὸς τοὺς Ἕλληνας μοναχοὺς, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐλατρεύετο ὑπὸ τῶν Ρώσσων εἷς ὧν τὰς Μονὰς συχνὰ ἐλειτούργει. Μακρόθεν ἐντούτοις παρηκολούθει ἀγρύπνως τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀνυπομόνως ἐκαραδόκα πᾶσαν ἀφορμὴν οἱ φίλοι του ἐνήργουν σκανδαλωδέστατα κατὰ πᾶσαν ἀλλαξοπατριαρχίαν, προεξάρχοντος τοῦ Ρώσσου Πρεσβευτοῦ, αἰσχος δὲ περιποιοῦσι καὶ ὄνειδος εἰς τούτους καὶ εἰς ἐκεῖνον τὰ ἐπιτελούμενα ἑκάστοτε ἔκτροπα. Τῷ 1887 μετὰ τὸν θάνατον Ἰωακεὶμ Δ' ἐπέκειτο ἡ ἐκλογὴ Διονυσίου Ε' καὶ ἡ Ρωσσικὴ πρεσβεία λυσσωδῶς ἐπολέμησε προσελκύσασα ἐκ τῶν 28 ἀντιπροσώπων Κ)πόλεως τοὺς 26! Ἡ Ἑλληνικὴ ὅμως Κυβέρνησις ἀντέπραξε καρτερικώτατα καὶ ἀναφανδὸν, τῇ ἀνοχῇ τῆς Ὑ. Πύλης, ἥτις ἀπεστρέφετο καὶ αὐτὴ τὸν Ἰωακεὶμ Δεβε-ζῆν, ὃν ὁ τότε Μ. Βεζύρης Κιαμὴλ Πασᾶς ὁ Κύπριος κατήγγειλεν ὡς ὄργανον τῆς Ρωσσικῆς πολιτικῆς. Τυγχάνει γνωστὸν ὅτι τότε ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς Νελίδωφ μεταβὰς παρὰ τῷ Ἕλληνι πρεσβευτῇ Κουντουριώτῃ διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀντιδράσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τόσον τραχὺς ἐγένετο ὥστε διὰ τοῦ γρόνθου του ἐκτύπα ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ Κουντουριώτου, ἐνῷ ἐσκόρπιζε διὰ τῶν ἀργάνων του ρωσσικὰ ρούβλια ἀφειδῶς πρὸς ἐξαγορὰν συνειδήσεων ὑπὲρ τοῦ φίλου του Ἰωακεὶμ! Εὐτυχῶς, ὅμως, κατίσχυσε τότε ἡ Ἑλλ. Πρεσβεία τῇ συνδρομῇ καὶ τῆς Ὑ. Πύλης καὶ ὁ Ἰωακεὶμ ἐξεκρούσθη, ἀνεδείχθη δὲ πατριάρχης ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος Ε', ὁ σθεναρώτατα ἀγωνισάμενος καὶ αἰσίως περατώσας τὸ προνομιακὸν ζήτημα.

Οἱ φίλοι ὅμως τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ ἰδίᾳ ὁ καταδημαγωγούμενος ὄχλος προέβησαν εἰς ἀσέμνους καὶ βδελυρὰς πράξεις. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν εἰσήλασαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ βαναύσως ἐπετέθησαν κατὰ παντὸς ἀντιωακειμικοῦ, τὸν τότε δὲ Χαλκηδόνος Καλλίνικον καταρρίψαντες χαμαὶ ἐκτύπησαν. Ἐπηκολούθησαν εἶτα διαδηλώσεις, καὶ ἀποδοκιμασίαι ἐν αὐτῷ τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ ὅτε ἐδέησε καὶ αὐτὴ ἡ θεία λειτουργία νὰ διακοπῇ. Αἱ αὐταὶ σκηναὶ ἐπανελήφθησαν ὑπὸ τῶν Ἰωακειμικῶν καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν Νεοφύτου τοῦ Η', ὀξύτεραι δὲ ἐγένοντο αὗται κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀνθίμου Ζ'. (1895) ὅτε τὸ Φανάριον ἀντήχει τὰς φωνὰς «Κάτω ὁ Τσάτσος! κάτω ἡ Λέρα! Ζήτω ὁ Ἰωακεὶμ! Φανατικός τις Ἰωακειμικὸς ἔπληξε τὴν χεῖρα τοῦ ψηφολέκτου Ἁγίου Πραβέζης Κωνσταντίνου Βαφείδου, δύο δὲ βαθμοῦχοι ὁμογενεῖς ἀνεφώνησαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ὅστις, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, μετετράπη εἰς καπηλεῖον ὀργιαστῶν, Ζήτω ὁ Παπᾶς! Ζήτω ὁ Ἔξαρχος! καὶ τοῦτο διότι ἀπέτυχεν ὁ Ἰωακεὶμ.

(Συνέχεια Ἰωακειμικῶν ἀστημιῶν ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

☞ Μόνον εἰς τοῦ ΔΙΔΛΕΚΤΟΥ θὰ εὕρετε Κονιὰκ γνήσια, εὔοσμα καὶ ὑγιεινά.

Δοκιμάσατε.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Ὅτε ἀνῆλθον εἰς Λευκωσίαν οἱ 46 Κιτιακοὶ ἀντιπρόσωποι τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1900 καὶ μετὰ ματαίας ἀποπείρας παρὰ τοῖς Συνοδικοῖς πρὸς ἐξεύρεσιν δικαίας καὶ διαλλακτικῆς λύσεως τοῦ τότε μόλις γεννωμένου ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος προέτειναν εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου ἐπιστολῆς τὴν μεσολάβησιν τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὁ τότε Μητροπολίτης Κυρηνείας καὶ προεδρείας Συνόδου ἀντιποιούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν Συνοδικῶν ἀπήντησαν ὡς ἑξῆς:

Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς καὶ ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ ὑπὸ ἡμέρομ. 3 Ὀκτωβρίου ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη τῇ 4ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἀνεγνώσθη ἐπὶ Συνόδου.

Παραλείποντες αἰτιάσεις ἄλλας ὑμῶν περὶ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν ταύτῃ ἀστηρίκτους περιοριζόμεθα εἰς τὸ οὐσιωδὲς τοῦ ὑμετέρου ἐγγράφου, ἐφ' οὗ ἀποφαινόμεθα ὡς ἑξῆς:

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφου ὑμῶν ζητεῖτε σήμερον τὴν κατάλυσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀνεξαρτησίας δι' ἀγώνων πολλῶν κτηθείσης καὶ αἰώνων μακρῶν ἐδραιωθείσης καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς πολύτιμον παρακαταθήκην πρὸς φύλαξιν κληροδοτηθείσης, ἀλλὰ καὶ νὰ γείνῃ, ΦΟΒΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΡΟΜΕΡΟΝ εἰπεῖν, αὐτὴ ἡ αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου αὐτουργὸς τῆς καταλύσεως ταύτης, ἡ Ἱ. Συνοδος οὐ μόνον ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ὑμῶν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην λύπην ὅτι ὑπῆρξαν Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Κύπριοι εἰσηγηταὶ ἰδεῶν τοιούτων, αἵτινες, ἂν ἐγίνοντο δικαί, θὰ ἐμαρτύρουν ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα ὅτι ὑπῆρξεν Αὐτοκέφαλος Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ λαὸς Ἑλληνικὸς Ὀρθόδοξος προτιμήσαντες τὴν δουλείαν ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας, τὴν ἐκμηδένισιν ἀντὶ τῆς ἀξιοπρεπείας, τὴν διάλυσιν καὶ καταστροφὴν τοῦ κεκτημένου ἀγαθοῦ ἀντὶ τῆς περιφρουρήσεως καὶ διαφυλάξεως αὐτοῦ

Διατελοῦμεν ἐν Χριστῷ εὐχέται πάντων ὑμῶν

† Ὁ Προεδρεύσας τῆς Συνόδου Κυρηνείας ΚΥΡΙΛΛΟΣ
† Ὁ Ἡγούμ. Κύκκου ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
† Ὁ Ἡγ. Μαχαιρᾶ ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ
Ὁ Ἀρχιμ. Ἀρχιεπ. ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1900.

Οἱ τοσοῦτον τραγικῶς κοπτόμενοι ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκεφάλου καὶ τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐπὶ μόνῃ τῇ αἰτήσει ὅπως μεσολαβήσωσιν αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι κοινῇ συναινέσει καὶ ἀποστείλωσιν εἰς Κύπρον Ἀρχιερεῖς πρὸς συγκρότησιν κανονικῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς ἐπιτόπιον κανονικὴν διεκπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου συμφώνως πρὸς τὰ ἔθη καὶ θέσμια τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, αὐτοὶ σήμερον ἐπικροτοῦσι καὶ μετὰ χαρᾶς ἀποδέχονται τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου ἐν Κ)πόλει καὶ παρὰ τὴν γνώμην πασῶν τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Καὶ οἱ μωροτατοι καὶ βλακίστατοι κατανοοῦσι βεβαίως ὅτι οἱ ῥασοφόροι οὗτοι καὶ τότε ἐψεύδοντο καὶ τώρα ὑποκρίνονται φαρισαϊκῶς κοπτόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἑνότητος, εἰς ἃ ὀφείλομεν νὰ θυσιάσωμεν τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἀποδεχόμενοι τὸν ὑπὸ τοῦ Φαναρίου διορισμὸν ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου. Εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἑνότητα καὶ ἀλληλεγγύην μεγάλως συνεβάλετο ἡ αἴτησις τῶν Κιτιακῶν ἀντιπροσώπων ἣν τόσον σκαιῶς καὶ τραγικῶς ἀπέκρουσαν καὶ ἀπεδοκίμασαν οἱ ἅγ. Συνοδικοί, καὶ σήμερον ὅτε διὰ τοῦ ἀκατανομάστου πραξικοπήματος τοῦ Φαναρίου καταλύεται καὶ ἐκμηδενίζεται ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἀναμιμνήσκονται τῆς ἑνότητος καὶ ἀλληλεγγύης, ἥτις οὕτω μᾶλλον περιέστη εἰς μέγιστον κίνδυνον.

Ἀραιαὶ καὶ ἀσθενεῖς καὶ χωρίς τινος πεποιθήσεως ἐκκλήσεις ἐγένοντο ὅπως ἀποδεχθῶμεν τὴν ἐν Φαναρίῳ ἐκλογὴν ἵνα μὴ δώσωμεν λαβὴν εἰς τοὺς ἀραβοφώνους Ὀρθοδόξους Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἱεραρχίας.

Ταῦτα ἂν δὲν εἶναι ὑποκρισις εἶναι πλάνη ἀσύγγνωστος.

Ἐν τῇ Σιωνίτιδι Ἐκκλησία ἡ ἱεραρχία καταρτίζεται δυνάμει καθεστῶτος ἀπ' αἰῶνων ἰσχυοντος καὶ ἀνεγνωρισμένου παρὰ τῶν κρατούντων, συμφέρει δὲ καὶ προσήκει ἵνα τὸ καθεστὼς τοῦτο παραμένῃ ἀναλλοίωτον καὶ ἀτάλευτον. Ἐν Ἀντιοχείᾳ δι' ἀνατροπῆς τοῦ καθεστῶτος τούτου ἐξελέγη ὁ ἐπίβατης τοῦ Ἀντιοχικοῦ Θρόνου καὶ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὑπαγορεύει τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ καθεστῶτος παρ' αὐτῇ.

Ἐνεργήσας ὡς ἐνήργησεν ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι τῆς Κύπρου οὐ μόνον τε γόητρον τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐξεθηκεν ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησιαν Ἱεροσολύμων θεῖεν ἐν κινδύνῳ καὶ τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνατροπὴν ἐπιφορεῖ καὶ ἀναγνωρίζει, αὐτὸς ἀνατρέψας καὶ καταλύσας αἰώνων μακρῶν καθεστὼς ἐν Κύπρῳ.

Ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διαμαρτύρεται καὶ ἀποκρούει ἐντονώτατα τὸ θρασὺ καὶ ἀνευλαβὲς πραξικόπημα τοῦ Φαναρίου ὑπεραμυνομένη παναρχαίου καθεστῶτος καὶ οὕτω πράττουσα συνηγορεῖ καὶ ὑπεραμύνεται τοῦ καθεστῶτος ἐν πάσῃ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐξασφαλίσῃ νόμιμον καὶ κανονικὴν ἐκλογὴν σύμφωνον καὶ ποιος τὰ ἔθη καὶ θέσμια τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἠναγκάσθη χάριν οὐ μόνον τῆς Κυπριακῆς ἀλλὰ καὶ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐπανορθώσεως τοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀντιοχείας νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὴν διὰ τῆς μόνης ὑπολειφθείσης Νομοθετικῆς ὁδοῦ.

Τὸ Νομοσχέδιον, ὡς θὰ ἴδῃ προσεχέστατα τὸ κοινὸν, συνεταχθη μετὰ μεγίστης μερίμνης καὶ εὐλαβείας ὥστε πρὸς οἱονδήποτε ἱ. κανόνα νὰ μὴ προσκρούσῃ καὶ πάντα τὰ ἔθη καὶ θέσμια νὰ τηρηθῇ ἀμείωτα καὶ ἀλώβητα, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν οὐσιαστικῶς κατηργημένων τυπικῶς δὲ μνημονευομένων ἐν τῷ κωδικι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Φαρισσαϊκὸς ὅλως καὶ παντελῶς κακόπιστος τυγχάνει καὶ ὁ ἕτερος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἡ μεγάλη ἐκλαίκευσις τῆς ἐκλογῆς ἐν Κύπρῳ δυναται νὰ εὕρῃ μιμητὰς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ Ἀντιοχείᾳ τοὺς ἀραβοφώνους οἵτινες οὕτω θ' ἀπομακρύνουν ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκείνων τὸν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν κλῆρον.

Ἡ ἐκλογὴ ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐπισκόπων ἐν Κύπρῳ γίνεται δυνάμει καθεστῶτος ἰσχύσαντος ἀδιαλείπτως, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων μέχρις ἡμῶν, ἐνῷ τὸ καθεστὼς τοῦτο ἀπὸ πολλῶν ἤδη αἰώνων κατελύθη καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄλλου ἐπὶ αἰῶνας ἤδη ἰσχύοντος καὶ καθιερωμένου. Λαϊκὸν χαρακτῆρα κέκτηται δυνάμει τῶν ἐθνικῶν κανονισμῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ Οἰκουμ. Πατριάρχου ἐν Κων)πόλει, δι' ὧν κατελύθη μάλιστα ὁ γεροντισμὸς καὶ τὸ σύστημα ἐκεῖνο εὐχερέστερον καὶ μᾶλλον δεδικαιολογημένως θὰ προέβαλλον οἱ ἀραβόφωνοι τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἀντιοχείας.

Ἐμμένων ἄρα ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ παναρχαίου καθεστῶτος ἐν τῇ αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ του καὶ ἀποκρούων πάντα νεωτερισμὸν οὐ μόνον τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑπεραμύνεται ἀλλὰ καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ ἑνότης ἵνα ἦ ἑδραία καὶ ἀσφαλὴς πρέπει νὰ ἑδράζεται ἐπὶ τῆς εὐρείας καὶ στερρᾶς βάσεως τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ὀρθοῦ, ἄλλως διατρέχει μέγιστον κίνδυνον νὰ κατατμηθῇ καὶ διαλυθῇ Ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ ἑνότης ἐξασφαλίζεται μόνον διὰ τῆς ἀμοιβαίας εὐλαβείας πρὸς τὰ δικαιώματα ἑκάστης Ἐκκλησίας, πᾶσα δὲ ἄλλη πορεία ἀντίθετος πρὸς ταύτην ἄγει εἰς διάλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν, ἃς ὀφείλομεν πάσῃ δυνάμει καὶ θυσίᾳ ν' ἀποκρούσωμεν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΑΚΑΙΡΟΝ

Ἐν τῇ «Ἐφημ τῆς Κυβερνήσεως» τῆς χθὲς ἐδημοσιεύθη Νομοσχέδιον κατὰ ἐκνόμων συνελεύσεων μέχρι πέντε ἢ πλειόνων προσώπων καὶ ἐπιβάλλονται φυλακίσεις ἢ πρόστιμα μέχρι ἑνὸς ἔτους καὶ 20 λ.

Δὲν πιστεύομεν ὅτι οἱ πετροπόλεμοι τῆς 26 καὶ 27 Μαρτίου καὶ οἱ ἀκίνδυνοι πυροβολισμοὶ εἶναι ἄξιοι τόσης προσοχῆς καὶ μερίμνης, ὥστε νὰ ἐπιβληθῶσι νομικοὶ περιορισμοὶ κατὰ συνελεύσεων ἀθῴων καὶ ἀκινδύνων, αἵτινες ὅμως διὰ μαρτυριῶν, οἷας εἴδομεν κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Δικαστηρίῳ, νὰ καταγγελθῶσι καὶ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἔκνομοι.

Ἀντὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει τὴν προσοχὴν αὐτῆς νὰ στρέψῃ ἐπὶ τὴν ἀστυνομίαν, διορίζουσα ἀξιωματικοὺς νομομαθεῖς μετ' ἀγαθοῦ χαρακτῆρος καὶ μορφοῦσα διὰ παιδεύσεως εἰδικῆς τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Τὰ ἔκτακτα ἀστυνομικὰ μέτρα ἐν Λευκωσίᾳ καὶ εν Λεμησσῷ ἀποκατέστησαν ταχίστα καὶ εὐχερέστατα τὴν δημοσίαν τάξιν, ἂν δὲ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς πιστεύομεν, ἀροσᾷ εἰς τὴν ἐν Λεμησσῷ κακοποιὸν μαφίαν, ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ δικαιοσύνη ἔχουσι καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὰ νομικὰ μέσα νὰ ἐξαλείψωσι τὸ στίγμα τοῦτο τῆς Λεμησσοῦ, οὐδὲ ἁρμόζει ἕνεκεν ὀλίγων κακοποιῶν νὰ περισταλῶσιν αἱ ἡμιελευθερίαι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγιωνύμου διώροφος οἰκία τοῦ κ. Κ. Χ. Περίδου περιλαμβάνουσα ἓξ ἐν ὅλῳ δωμάτια μετὰ ὕδατος καὶ πάντων των χρειωδῶν τῆς οἰκιακῆς ὑπηρεσίας, μετὰ προσοψίου, μεσημβρινοανατολικῆς καὶ πρὸς τὸν ἀνοικτὸν ὁρίζοντα τῆς πόλεως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. *Μιχ. Ν. Κυπριανοῦ.*

* Σ. Σ. Τοῦτο εἶχεν ὡς ἑξῆς: Αἰτούμεθα παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως ἀποταθῇ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, καὶ Ἑλλάδος, παρ' ὧν νὰ αἰτήσηται νὰ ἀποστείλωσιν εἰς Κύπρον ἀντιπροσώπους Ἀρχιερεῖς, οἵτινες ν' ἀποτελέσωσι προσωρινὴν Σύνοδον εἰς ἣν ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ ἐν γένει ἐκπεραίωσις τοῦ ζητήματος. Π

Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ἡ παρ' ἡμῖν ἀρμενικὴ παροικία παρέσχεν ὡραῖα καὶ εὐοίωνα δείγματα πατριωτικῆς ἐργασίας ὑπισχνουμένης πολλὰ τὰ ἀγαθὰ εἰς τὸ χειμαζόμενον ἀδελφὸν ἀρμενικὸν ἔθνος, ἐπέδειξε δὲ λαμπρὰ καὶ σχετικῶς πολυάριθμα στοιχεῖα πρὸς τοῦτο παταδηλοῦντα τὸς ἐθνικὸς αὐτῆς ἀρετάς.

ΕΝ ΤΗι ΑΡΜΕΝΙΚΗι ΛΕΣΧΗι

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Δευτέρας ἐν τῇ Ἀρμενικῇ Λέσχῃ αἱ κυρίαι ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἀρμενίων ἐν Κύπρῳ ἐξετέλεσαν ὡραίαν ἑσπερίδα φιλολογικὴν καὶ μουσικὴν ἣν προπαντὸς ἐπλήρου πνεῦμα πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἤρξατο διὰ σκηνῆς παριστώσης ἐρείπια ἐν μέσῳ τῶν ἐπείων ἱστατο περιάλγης ἡ «Μήτηρ Ἀρμενία» ἣν ὑπεδύθη συμπαθοῦς καὶ γλυκείας φυσιογνωμίας Ἀρμενὶς ἡ Δεσποινὶς Ε. Σισχινιὰν ἀπαγγείλασα μονόλογον ἀρμενιστί, οὗτινος τὰς πατριωτικὰς ἐξάρσεις καὶ τὴν ὀδύνην τοῦ Ἀρμενικοῦ ἔθνους διερμήνευσε δι' ἀπαγγελίας περιπαθοῦς καὶ ἐνθουσιαστικῆς μετὰ φωνῆς ὑποτρεμούσης ὑπὸ τῶν ἐνδομύχων ἐκείνων παλμῶν, οἵτινες εἰς προσεχὲς μέλλον ὑπισχνοῦνται νὰ μεταβληθῶσιν εἰς βροντὰς καὶ εἰς κεραυνούς. Τὴν πίστιν ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον παρέστησεν ἐπιφανεὶς Ἄγγελος, ἡ Δεσποινὶς Γ. Οὐζουνιὰν, εἰς ὃν ἡ Ἀρμενία παρέδωκε ρομφαίαν ἵνα φρουρῇ καὶ σκέπῃ καὶ ἐκδικῆται τὴν ἠρειπωμένην χώραν.

Προῆλθεν εἶτα ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. Μ. Ὀταπασιὰν λόγιος Ἀρμένιος καὶ ἐνθουσιώδης πατριώτης. Θέμα τῆς ἀγορεύσεώς του ἔλαβε «**Τὰ καθήκοντα τῆς Ἀρμενίδος**» ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς Ἑσπερίδος, τελουμένης τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἀρμενίδων κυριῶν, ὅπερ ἀνέπτυξε μετὰ ῥητορικῆς εὐχερείας ἀξιοσημείωτου ἐπιδειξάμενος οὐχὶ κοινὰ ῥητορικὰ χαρίσματα καὶ λόγου εὔροιαν ἀξιοσημείωτον. Ἡ ἀρμενικὴ γλῶσσα ἐν τῷ στόματι τοῦ ῥήτορος προσέλαβε τόνον καὶ χροιὰν καθαρὰν καὶ ὁ ἰυγῇ ὑποδηλοῦντα τὴν στενὴν συγγένειαν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικήν. Τὰς ἀρμενίδας ὁ ῥήτωρ θέλει οὐ μόνον γυναῖκας περὶ τοῦ οἴκου μεριμνώσας, ἀλλὰ καὶ συνεργάτιδας καὶ συναγωνιστὰς τῶν ἀρμενίων εἰς πάντας τοὺς κοινωνικοὺς καὶ ἐθνικοὺς ἀγῶνας, προέβαλε δὲ ὡς παράδειγμα τὴν ἡρωΐδα Μπουμπουλίνην τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Ὁ ῥήτωρ φαίνεται ἐμπεποτισμένος ὑπὸ ἀμερικανικῶν περὶ γυναικὸς ἰδεῶν ὅπου διήγαγεν ἱκανὰ ἔτη, ἐνισχύονται δὲ αὗται καὶ δικαιολογοῦνται ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀνάγκης ἣν ἔχει τὸ ἀρμενικὸν ἔθνος ὅπως συγκεντρώσῃ πᾶσας ἃς δυνάμεις αὐτοῦ πρὸς μεγάλην καὶ πολύμοχθον ἐργασίαν ἐθνικήν.

Τὸν εὐρρῆδῆ καὶ ἐνθουσιώδη ῥήτορα διέκοπτον συχνὰ χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι διὰ τὰς πατριωτικὰς ἐξάρσεις ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου του.

Πατριωτικὴν ἀπαγγελίαν ἐποιήσατο ἡ Δεσποινὶς Ν. Νακασιὰν «**Ὁ πόθος Ἀρμενίδος**» μετὰ στάσεων καὶ ὕφους, ἀδιάστου καὶ πρὸς τὸ ὕψος τοῦ θέματος ἡρμοσμένων καλῶς.

Τὸ σεβαρὸν καὶ ἐνθουσιαστικὸν τῆς ἑσπερίδος ἐποίκιλαν εὐαρέστως διάφοροι χορῳδίαι, ᾄσματα καὶ μουσικαὶ συνθέσεις ἐν συναυλίᾳ ὑπὸ φιλομούσων Δεσποινῶν, δεσποινίδων καὶ Κυρίων ἀρμενίων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Ἰωσηφίνη, καὶ ἡ ἐπιτυχὴς διδασκαλία τῆς τοῦ Μολιέρου κωμῳδίας «Mariage de Convenance» ἐν ἀρμενικῇ μεταφράσει.

Ἡ ὅλη ἑσπερὶς, εἰς ἣν παρέστησαν καὶ οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. κ. Εὐ. χ'' Ἰωάννου καὶ Λεύκης Ε Λοΐζου, ἐνεποίησε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι σπουδαία συντελεῖται πατριωτικὴ ἐργασία παρὰ τῇ ἀρμενικῇ παροικίᾳ τείνουσα πρὸς πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνύψωσιν τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐξ ἧς καὶ δι' ἧς μόνον πᾶς λαὸς δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν του ἐν τῷ κόσμῳ.

ΕΝ ΤΩι ΘΕΑΤΡΩι
ΑΡΜΕΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ «Ο ΣΑΜΟΥΗΛ»

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Τετάρτης ἑτέρα μοῖρα τῆς ἀρμενικῆς παροικίας εἶχε παρασκευάσει πατριωτικὴν ἑσπερίδα ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἐν Λευκωσίᾳ ἐδιδάχθη ἀρμενικὸν πατριωτικὸν δρᾶμα τοῦ ἀρμενίου συγγραφέως Ῥάφφη, οὗτινος ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται εἰς τοὺς Ἀρμενοπερσικοὺς πολέμους τοῦ 4—ῦ αἰῶνος βασιλεύοντος ἐν Βυζαντίῳ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, ὅστις καὶ ἔσωσε τότε τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τοῦ Σαπόρ. Τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος ὑπεδύθησαν ἐπίλεκτοι δέσποιναι, δεσποινίδες καὶ κύριοι μετὰ μαθητῶν τῆς ἀρμενικῆς παροικίας μετὰ σκευῆς πολυτέλους τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἡ ὅλη οἰκονομία τοῦ δράματος εἶναι ἄτεχνος καὶ περιεσπασμένη καὶ τῶν μερῶν ἡ κατανομὴ ἀσύμμετρος, ἀποτελεῖ δὲ ἄτεχνον σκηνογραφίαν μιᾶς σελίδος τῆς ἀρμενικῆς ἱστορίας τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων καὶ οὐδένα ἀκολουθεῖ κανόνα εἴτε τῆς ἀρχαίας εἴτε τῆς νεωτέρας δραματικῆς τέχνης. Κύριος σκοπὸς τοῦ συγγραφέως εἶναι ὅπως δείξῃ τὸ ἀρμενικὸν ἔθνος ἀπεριόριστον λατρείαν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα πρὸ τοῦ βωμοῦ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ διαλύωνται καὶ αὐτοὶ οἱ δεσμοὶ γονέων πρὸς τέκνα

Αἱ φιλόμουσοι ἐρασιτέχνιδες καὶ ἐρασιτέχναι ἔδειξαν ὅτι κατέβαλον εὐγενεῖς προσπαθείας περί τε τὴν σκευὴν καὶ τὴν καθόλου διδασκαλίαν ἵνα προσδώσωσιν εἰς τὸ δρᾶμα ὅλην τὴν δυνατὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ νὰ μεταδώσωσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς τῆς ἐθελοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος.

Τὸ θέατρον ἦν κατάμεστον κόσμου, παρισταμένων μεγάλου μέρους τῆς ἀρμενικῆς παροικίας, καὶ πλείστων Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν καὶ τῶν ἄλλων παροικιῶν.

Ὡς Ἕλληνες, δημιουργοὶ καὶ θεμελιωταὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ συγχαίρομεν ὁλοψύχως τῇ ἀδελφῇ ἀρμενικῇ παροικίᾳ ἐπὶ τῇ ἐπιδειχθείσῃ προόδῳ καὶ εὐχόμεθα ἵνα πληρωθῶσιν οἱ εὐγενεῖς καὶ ὑψηλοὶ πόθοι τοῦ ἀρμενικοῦ ἔθνους ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πολιτισμοῦ, οὗτινος πᾶσα κατάκτησις εἶναι παγκόσμιον ἀγαθόν.

ΘΛΙΒΕΡΑ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ
ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Θὰ παρηρχόμεθα ἐν σιγῇ τὴν ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου τελεσθεῖσαν ἑσπερίδα παρὰ τῆς ἀντικιτιακῆς ἐν Λευκωσίᾳ μερίδος τῇ π. Δευτέρᾳ, ἂν μὴ ἐθεωροῦμεν ἐπίκαιρον νὰ δείξωμεν τὴν μεγάλην ἀντίθεσιν ταύτης πρὸς τὰς τῆς ἀρμενικῆς παροικίας ἑσπερίδας. Οἱ ἀντικιτιακοὶ οὐδὲν ἠδυνήθησαν ἐξ ἰδίων νὰ παρουσιάσωσιν ἐμφαίνον οἱανδήποτε ἐργασίαν μορφωτικὴν καὶ προοδευτικὴν καὶ ἐμίσθωσαν τοὺς ἐνδημοῦντας ἠθοποιοὺς ὅπως παραστήσωσι κοινὸν καὶ σύνηθες ἔργον θεατρικόν, καὶ τοῦτο εἰς ἑσπερίδα τοῦ κόμματος καθ' ἣν καὶ στοιχειώδης κομματικὴ φιλοτιμία ἐπέβαλλεν ὅπως ἐπιδείξωσι στοιχεῖα πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐργασίας καὶ προόδου.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εὑρεθῶσι καὶ παρ' αὐτοῖς ἄνθρωποι οἵτινες θὰ ἐρυθριάσωσιν ὅτι τόσον θλιβερῶς ὑστέρησεν ἡ μερὶς αὐτῶν τῆς ὀλιγαρίθμου ἀλλὰ προοδευτικῆς ἀρμενικῆς παροικίας.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Ὀφείλομεν νὰ ἀποκρούσωμεν πᾶσαν παρανόησιν περὶ ὅσων διελάβομεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ περὶ τῶν ἐν Λάρνακι τοπικῶν καὶ ὡς ἐλπίζομεν παροδικῶν ἀντιθέσεων κατὰ τὰς δημοτ. ἐκλογὰς, οὐδὲ πρέπει νὰ ὑπονοηθῇ ἐν τούτοις διάδοσις ὅλως ἀναριθῆς καὶ ἀβάσιμος ὅτι ὄντως ὁ βουλευτὴς κ. **Μιχ. Γ. Νικολαΐδης** ἀγορεύων πρὸς διαδηλωτὰς ἐπέτρεψε νὰ τῷ διαφύγωσι φράσεις προσβάλλουσαι οἱανδήποτε τάξιν ἀνθρώπων. Τοιοῦτό τι οὔτε ἐγένετο οὐδ' ἦτο δυνατὸν νὰ γένηται παρ' ἀνδρὸς ἀπὸ φύσεως καὶ ἀγωγῆς σεμνοῦ καὶ γρηγοροῦ καὶ φιλοπάτριδος, οὐδέποτε δι' οὐδενὸς ὑστερήσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὑπὲρ τῆς χώρας καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνι.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπων ἐμελέτησαν οἱ κ. κ. βουλευταὶ ἐπὶ τούτῳ ἀνελθόντες εἰς Λευκωσίαν τῇ π. Κυριακῇ καὶ Δευτέρᾳ, καὶ ἐπενεγκόντες ὅσας ἐθεώρησαν ἀναγκαίας τροποποιήσεις ἐπέστρεψαν αὐτὸ εἰς τὴν Ἀρχιγραμματείαν, ἵνα ἐκτυπωθὲν διανεμηθῇ καὶ τῇ προσεχεῖ Τετάρτῃ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν καὶ ἐπιψηφισθῇ.

***

Η Α. Ε. Ο Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ ἐξέδραμεν εἰς Καρπασίαν τῷ π. Σαββάτῳ καὶ ἐπεσκέψατο διάφορα χωρία καὶ τόπους μετὰ τοῦ Ἀρχιδασονόμου κ. Πόβιλ, πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν κατοίκων περὶ ἀποδόσεως ἰδιωτικῶν γαιῶν περιληφθεισῶν εἰς τὰ δημόσια δάση καὶ πρὸς εὑρυτέραν ἄδειαν βοσκῆς ποιμνίων εἰς αὐτά. Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς εὐεργετικῆς ταύτης περιοδείας τῇ π. Πέμπτῃ.

***

ΒΡΟΧΑΙ εὐερεθίστικώταται εἰς τὴν γεωργίαν κατέπεσον εἰς Μεσσαρέαν καὶ Λάρνακα, ἐν Λεμησῷ δὲ χάλαζα ἐπεκτεθεῖσα εἰς ἀμφοτέρας τὰς κλιτῦς τῆς ὀροστοιχίας τοῦ Ὀλύμπου καὶ προξενήσασα σημαντικὰς ζημίας.

***

Ὁ κ. ΠΟΛΥΔ. Σ. ΠΑΡΤΕΛΙΔΗΣ ἔμπορος ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς προμήθειαν νεωτάτων εἰδῶν νεωτερισμοῦ διὰ τὸ κατάστημά του.

***

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ἐκ Πορτ—Σαΐδ ἡ ἀξιότ. χήρα Κ. Ἐπαινετοῦ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς δεξιωθεῖσα θερμῶς παρὰ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων.

***

ΑΙ ΠΑΣΧΑΛΕΙΟΙ ἑορταὶ παρῆλθον ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει ὑπὸ τὸ κράτος τῆς αἰσθητῆς ἢ λανθανούσης ἀθυμίας ἣν προξενεῖ ἡ δυσάρεστος πάντοτε κατάστασις ἣν ἐδημιούργησεν ἡ παραφροσύνη τοῦ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ καὶ ἡ μοχθηρία τοῦ δημίου τῆς Ἀγχιάλου.

Τῇ π. Τρίτῃ μετέτη πρὸς Κύριον ἐν Κτήματι ὁ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ὑπὸ κερανοβόλου ἀποπληξίας, καθ' ἣς οὐδὲν ἴσχυσαν πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ κοινωνία Κτήματος καὶ ἅπασα ἡ Ἐπαρχία Πάφου ἀπώλεσαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μακαριστοῦ ἀνδρὸς πολίτην διακεκριμένον καὶ θεράποντα πρόθυμον καὶ γενναῖον πρὸς πᾶν κοινὸν ἀγαθὸν καὶ πρὸς πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ προόδου. Ἔμπορον δὲ τὰ μάλιστα χρηστὸν καὶ δραστήριον, ἀναδειχθέντα σπουδαιοτατον παράγοντα τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς προόδου τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης εἰς ἣν παρέσχεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν σπουδαίας ἐκδουλεύσεις. Ἡ τε πόλις καὶ ἡ Ἐπαρχία Πάφου ἀναγνωρίζουσαι ἐμπιράκτως τὰς ὑπηρεσίας ταύτας ἐτίμησαν ἀνελλιπῶς δι' ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ κοινοτικῶν ἀξιωμάτων ἅτινα πάντοτε μετ' ἐνθέου ζήλου ἐξήσκησεν ὑπερτοῦτόπου καὶ ἐπὶ ἰδίῳ ἐστιν ὅτε προσωπικῷ κινδύνῳ.

Τὴν γενικὴν θλῖψιν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ του ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ κουφίζει ἡ παρηγορία ὅτι καταλείπει ἄξια ἑαυτοῦ τέκνα, ἅτινα ἐφρόντισε νὰ ἐφοδιάσῃ πρὸς ταῖς οἰκογενειακαῖς ἀρεταῖς καὶ διὰ παιδεύσεως ὑγιοῦς ἀπό τε πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως, ἱκανὰ ὅπως συνεχίσωσι καὶ προαγάγωσιν ἔτι τὴν εὐεργετικὴν ἐκείνου δρᾶσιν.

Τὴν σορὸν του περιέβαλον μετὰ πένθους βαθέος ἅπασα ἡ πόλις Κτήματος, καὶ ἡ Ἐπαρχία δι' ἀντιπροσώπων, καὶ ἰδίᾳ κληρικῶν, ἐκάλυψαν δ' αὐτὴν διὰ πολυαρίθμων τιμητικῶν στεφάνων τά τε κοινοτικὰ καὶ τὰ εὐαγῆ καθιδρύματα, αἱ συντεχνίαι καὶ πολυάριθμοι συγγενικαὶ καὶ φιλικαὶ οἰκογένειαι.

Αἱ ἐπαξίως ἀπονεμηθεῖσαι μεγάλαι καὶ γενικαὶ τιμαὶ εἰς τὸν νεκρόν του ἔστωσαν παρηγορία καὶ ἐνθάρρυνσις εἰς τὰ ἀπορφανισθέντα τέκνα του, καὶ τὴν ἀπαρηγόρητον χήραν αὐτοῦ, οἷς πᾶσι συλλυπούμεθα μετὰ πάντων τῶν ὁμοφρόνων φίλων ἀνὰ τὴν νῆσον σπένδοντες νοερῶς θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τοῦ νεοσκαφοῦς τάφου τοῦ τετιμημένου ἀνδρὸς καὶ δεόμενοι τοῦ Ὑψίστου ἵνα κατατάξῃ αὐτὸν ἐν σκηναῖς δικαίων, αἰωνία δὲ γένοιτο ἡ ἀγαθὴ αὐτοῦ μνήμη ἐν ἀνθρώποις.

ΠΟΡΙΣΜΑ ΕΞΕΛΕΓΞΕΩΣ

Πρὸς τὴν ἀξιότ. Διαχειριστικὴν Ἐπιτροπείαν τοῦ Ταμιευτηρίου «ὁ Στρόβολος».

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν τὸ πόρισμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν διεύθυνσιν Ταμιευτηρίου διὰ τὸ ἔτος 1907—1908 ἣν ἐνηργήσαμεν συνῳδὰ τῇ ἐντολῇ ἣν ἀνέθεσαν ἡμῖν ἀπὸ κοινοῦ οἱ μέτοχοι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 16|29 Μαρτίου 1908.

Μέτοχοι ἐν ὅλῳ κατὰ τὴν 7 Ἰανουαρίου 1908 ὑπῆρχον 190 ἀντὶ τῶν 194 τῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐξέλεγξιν, ἤτοι ἀπεσύρθησαν 4 μέτοχοι ἀφοῦ ἐκατέθη ὑπὲρ τοῦ Ταμιευτηρίου τὸ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ὁριζόμενον ποσόν.

Ὁ Ἰσολογισμὸς τοῦ Ταμιευτηρίου κατὰ τὴν 7|20 Ἰανουαρίου 1908 ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἐνεργητικόν.

Γραμμάτια Σ)τέα	£ 1030.	9.	5
Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ	» 69.	5.	5
Γενικὰ ἔξοδα	» 7.	6.	5
	£ 1107.	1.	6

Παθητικόν.

Κεφάλαιον	£ 1062.	14.	5
Κερδοζημίαι	» 44.	7.	1
	£ 1107.	1.	6

Τὸ καθαρὸν κέρδος ἀπέδωκε τόκον 7. 58/100 ἀναλογεῖ δὲ εἰς ἑκάστην μετοχὴν £0. 6. 4 1/2 ἀναβιβαζομένην μετὰ τῶν καταθέσεων εἰς £ 5. 18. 3 1/4.

Ἡ ἐν γένει διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ὑπῆρξε καλὴ· καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι ἡ τε Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπεία καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰργάσθησαν ὄντως μετὰ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν συμφερόντων τοῦ Ταμιευτηρίου. Οἱ δὲ λογαριασμοὶ ἐκατέθησαν ἐν ταξει

Περαίνοντες τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν πρός τε τὴν Διαχειριστικὴν Ἐπιτροπείαν καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν εἰλικρίνειαν, μεθ' ἧς διεξήγαγον μέχρι σήμερον πᾶσας τὰς πράξεις τοῦ Ταμιευτηρίου.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν, ἀξιότιμοι Κύριοι, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως

Οἱ ἐλεγκταὶ

Γ. Παπαγρηγορίου
Α. Χατζηϊωάννου
Γ. χ'' Κωνσταντίνου.

Ἐν Στροβόλῳ τῇ 14|27 Ἀπριλίου 1908.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αἱ Ἐκκλησίαι Ἑλλάδος καὶ Κων)πόλεως.

Τῇ 7 Ἀπριλίου ἐγένετο μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος ἡ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου, δι' οὗ αἱ ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησίαι παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Νέον ἀντιτορπιλλικόν.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ πλωτάρχου κ. Κανελλοπούλου ὅτι ἐγένοντο αἱ δοκιμαὶ τῆς μεγίστης ταχύτητος τοῦ νέου ἀντιτορπιλλικοῦ «Βέλος» ἥτις ἀνῆλθε μέχρι 32. 26 μιλίων. Μετὰ τὰς δοκιμας τῶν ἀτμομηχανῶν τὸ «Βέλος» θ' ἀποπλεύσῃ κατευθυνόμενον εἰς Πειραιᾶ.

Σχολεῖον βολῆς συμβολικοῦ.

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νόμου περὶ μετακλήσεως ὀργανωτοῦ τοῦ Σχολείου βολῆς τοῦ πυροβολικοῦ ἡ Κυβέρνησις παρεκάλεσε τὴν Γαλλίαν νὰ παραχωρήσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀξιωματικόν.

Γερμανικὸν κήρυγμα ἐν Κερκύρᾳ.

Κατ' ἐπιθυμίαν τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Γερμανίας ὁ ἀνακτορικὸς ἱεροκήρυξ κ. Goens συνήγαγε πάντας τοὺς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου ἡ «Ὡραία Βενετία» καὶ ἐδίδαξε περὶ τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ κ. Goens ἀναπτύσσων τὰ κατὰ τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ κατέκρινε τοὺς λέγοντας ὅτι ὁ Χριστὸς ἦν ἁπλῶς φιλόσοφος ὡς ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων. Ἐξῆρε τὸ ἔργον τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, τονίσας ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἐγράφη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὸν θρόνον τοῦ Χριστοῦ κρατοῦσιν ὁ Ἀμβρόσιος καὶ ὁ Αὐγουστῖνος μετὰ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. Περατῶν ὁ κ. Goens τὸ κήρυγμά του εἶπεν:

«Ἡ πραγματοποιηθεῖσα αὕτη ἐπιθυμία τῆς Αὐτοκρατείρας θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ διὰ τὴν Γερμανικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ γερμανικὸν ἔθνος. Εἰς τὴν πλημμυρισμένην ἀπὸ κάλλη νῆσον τῆς ὡραίας καὶ ἐνδόξου Ἑλλάδος πρώτην ἤδη φορὰν συνεκεντρώθησαν ὑπὸ τὰς εἰρηνικὰς ἐξαπλωθείσας πτέρυγας τοῦ Γερμανικοῦ ἀετοῦ οἱ ὑπήκοοι τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅπως ὑμνήσουν καὶ εὐχαριστήσουν τὸν Ὕψιστον. Εἰς τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν ὡς καὶ πάντων τῶν λοιπῶν Γερμανῶν, οἵτινες θ' ἀκούσωσι τὸ ἱστορικὸν γεγονός, θὰ παραμείνωσιν ἀνεξάλειπτοι αἱ γλυκεῖαι στιγμαὶ ἃς διερχόμεθα εἰς τὴν ὡραιοτάτην νῆσον. Ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὰς οἰκογενείας μας καὶ ἐπαναλαμβάνοντες τὰς ἐργασίας ἡμῶν, δὲν θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ τὴν φιλόξενον καὶ ὡραίαν Ἑλλάδα, θὰ ἀγαπῶμεν δὲ πάντοτε τοὺς εὐγενεῖς Ἕλληνας καὶ πάντοτε θὰ παρακαλῶμεν τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ εὐημερίας τῆς ὡραίας καὶ ἐνδόξου ταύτης χώρας. Ἂς τηρῇ ὁ Θεὸς ὑγιᾶ τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις παρέσχεν ἡμῖν τὴν ἐκτάκτως γλυκεῖαν ψυχικὴν ταύτην ἀπόλαυσιν, ἂς μεγαλύνῃ καὶ κρατύνῃ πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.»

ΞΕΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΙΤΑΛΙΑ ἤρατο νίκην διπλωματικὴν καὶ πολιτικὴν ἐκπλήξασαν τὴν Εὐρώπην. Ἐν διαστήματι 16 μόνον ὡρῶν ἐκινητοποίησε 42 πολεμικὰ σκάφη ἕτοιμα νὰ ἐπιπλεύσωσιν εἰς τὰ τουρκικὰ ὕδατα καὶ ἐνεργήσωσιν ἐπίδειξιν ναυτικὴν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἥτις καταπλαγεῖσα ἐνέδωκε μετὰ ταχύτητος ἀήθους καὶ ἀγνώστου εἰς τὴν πάντοτε ἀναβλητικὴν καὶ μελλητικὴν Ὑ. Πύλην ἥτις ἔσπευσε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰ ἰταλικὰ πλοῖα τὴν ἐλευθέραν ἀκτοπλοΐαν εἰς Τριπολίτιδα τῆς Βαρβαρίας, καὶ τὴν σύστασιν Ἰταλικῶν ταχυδρομείων ἐν Τουρκίᾳ.

×

Ο ΣΙΡ ΚΑΜΠΒΕΛ ΜΠΑΝΝΕΡΜΑΝ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ἐξέπνευσε ἐν γαλήνῃ τῇ 9. 15' π. μ. τῆς 9|22 Ἀπριλίου. Ὁ τε ἀγγλικὸς καὶ ἅπας ὁ διεθνὲς τύπος ὁμόφωνος θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν μεγαθύμου καὶ φιλελευθέρου Βρεττανοῦ πολιτευτοῦ, ἐξ ἐκείνων οἵτινες διὰ τῆς καρδίας μᾶλλον ἢ διὰ τῆς μεγαλοφυΐας ἐλάμπρυνον τὸ βρεττανικὸν ὄνομα.

×

Ο ΟΥ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ἀπέτυχεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μάντζεστερ ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Χίκς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἠγόρασα ὅλα τὰ πρὸς βαφὴν παραδεδομένα βρακιὰ εἰς τὸν πτωχεύσαντα πατέρα μου βαφέα κ. Κακουλλῆν Θεοφανίδην, ἅτινα προσκαλοῦνται νὰ παραλάβωσινοἱ κύριοι των μέχρι τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ σήμερον καταβάλλοντες τὸ συμπεφωνημένον ἀντίτιμον.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12 Ἀπριλίου 1908.

Γεώργ. Κακουλλῆ
Ἐμπορορράπτης
(Στοὰ Φανερωμένης.)

ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
24)7 Ἀπριλίου.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ὁ ἅγιος Ἀγχιάλου τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἐτηλεγράφει ὅτι ὁ λαὸς ἐδέχθη τὴν ἐκλογὴν εὐλογῶν καὶ εὐχαριστῶν καίτοι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὑρισκόμενος.

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Ὡς πρὸς τοῦτο ἀφίνω τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ καὶ δὲν θὰ κρίνω ἐντεῦθεν τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἂν καὶ τὸν θεωρῶ τὸν κυριώτατον ὑπαίτιον ὅλων τούτων τῶν κακῶν.

Καὶ πάντες οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἀντίπαλοι καὶ οἱ κληρικοὶ ἐκεῖνοι ἦσαν τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς χεῖρας ἡμῶν καὶ ἐπροστατεύθησαν καὶ διὰ τῶν προσπαθειῶν μας δὲν ἐτακοποιήθησαν.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ἐγὼ δὲν ἤλεγξα τὰς πράξεις τοῦ λαοῦ ἀλλὰ τῆς Κυβερνήσεως· ταῦτα εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ δηλαδὴ τὸ ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐξώσῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς, οὐδόλως κινδυνεύοντας.

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Ἡ ἀστυνομία ἤτο ἔξωθεν τῶν δωματίων ἔνθα ἐκλείοθησαν πάντες οἱ ἀναφερθέντες καὶ πάντες παρωτρύναμεν αὐτοὺς νὰ ἀποχωρήσωσι καὶ μὴ προβῶσιν εἰς τι ἔκτροπον δὲ ὁ θὰ μετενόουν κατόπιν, ἀλλὰ ἦτο ἀδύνατον οὐδεμία φωνὴ ἠκούετο, ὁ λαὸς ἐμαίνετο καὶ ἐφώναζε νὰ τιμωρήσωμεν τοὺς ἐνόχους καὶ ἴσως δὲν πρέπει νὰ κρύψω ἐντεῦθεν ἐκεῖο ὅπερ ἀπεκρύψαμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δηλαδὴ ὅτι ἐπρόκειτο ἴσως νὰ τεθῇ πῦρ εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ἐμελετᾶτο τοῦτο ἀπὸ Ἕλληνας Ὀρθοδόξους;

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Ἐμελᾶτο ὑπὸ τῶν πράγματι Ὀρθοδόξων οἵτινες αἰσθάνονται τὴν τυραννίαν εἰς ἣν ὑπεβλήθη ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ θετίας ὑπὸ τεσσάρων ρασοφόρων.

Καὶ τὸ ἐξῆς τοῦτο ἴσως θὰ τὸ διαψεύσῃ ὁ ἔντ. φίλος, ὅτι ἐνῷ ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν ὅλοι ἦσαν ὅοπλοι ὕστερον εἴδομεν ὅτι παρὰ τὰς ἐπιτηρήσεις τῆς ἀστυνομίας ὅλοι ὡπλίσθησαν ἀπὸ κορυφῆς μέχρις ὀνύχων. Ὅταν ἀνειλκύσθη ὁ κόφινος μὲ τὰς τροφὰς καὶ ἀπεπειράθημεν νὰ μερίσωμεν τὰς τροφὰς εἰς τοὺς ἀρτοῦμένους νὰ ἐξέλθωσι καὶ ἀνεκαλύψαμεν ἐντὸς τῶν ἄρτων μαχαίρας, ἐφρίξαμεν.

Προετρέπομεν τὸν λαὸν νὰ ἐξέλθῃ καὶ ὁ λαὸς ὅστις ἄλλοτε εἶχε τυφλὴν ἐμπιστοσύνην μᾶς ἐξύβριζε τότε διότι τὸν ἐκωλύομεν νὰ καθάρῃ τὴν Κύπρον ἀπ' ἐκείνων οὓς ἀπεκάλει μὲ ὄνομα ὅπερ ὀὲν ἀναφέρω σεβόμενος τὸ Συμβούλιον. Τί ἔπρεπε νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις; Νὰ περιμένῃ νὰ φθάσουν οἱ ἐκ Λάρνακος, Δαλίου, Λαπήθου Μαραθάσας πρὸ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι ἐκινδύνευον οἱ ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ; Καὶδιατὶ ἤρχετο ὁ λαὸς οὗτος εἶνε γνωστὸν καλῶς.

Ἴσως εἶνε καλὸν νὰ μαθῇ ὁ κ. Ἀραοῦζος ὅτι καὶ ἐν Κύκκῳ διέτρεχον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ ὅτε τὸ ἔμαθεν ὁ ἀρχιγραμματεὺς τὸ ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς βουλευτὰς οἵτινες ἔκαμαν πᾶν τὸ δυνατὸν ὅπως κωλύσωσι τὸν λαὸν νὰ προβῇ εἰς τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἴσως καὶ χειρότερα.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Θὰ διορθώσω ἐνταῦθα, διότι ὡς γνωστὸν ὁ ἡγ. Κύκκου κατελήφθη ὑπὸ τοιούτου τρόμου ὥστε ἔγραψεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ζητῶν βοήθειαν καὶ ἐστάλησαν 60 ἱππεῖς οἵτι ες περιεκύκλωσαν τὸ Μοναστήριον.

Θ.ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Εἶνε ἀληθὲς κ. Πρόεδρε, ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς καὶ ὅτι συνεπείᾳ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἡγ. Κύκκου ἡ Κυβέρνησις κατέστησε προσωπικῶς ὑπευθύνους τοὺς Βουλευτὰς καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ παλαίσωμεν κατὰ τοῦ λαοῦ βεβαιοῦντες ὅτι θὰ χάσωσι τὸ δίκαιόν των ἐὰν προβῶσιν εἰς ὅσα ἠπείλουν καὶ ἐβεβαιώσαμεν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ διὰ νόμου καὶ οὕτως ἐπείσθησαν καὶ ἀνεχώρησαν ἄλλως θὰ ἔμενον μέχρι ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀλλ' ἐὰν θέλῃ ὁ εἷλος νὰ πεισθῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶχε δίκαιον νὰ πράξῃ ὡς ἔπραξεν, ἂς ἐπιτρέψῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτοὶ εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τότε ὁ ἴδιος θὰ παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ περιόσῃ αὐτοὺς οὐχὶ εἰς Κύκνον ἀλλὰ δὲν ξεύρω ποῦ. Καὶ ἂς εἴπῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς αὐτοὺς ὅτι δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν ἀλλὰ χωρὶς νὰ περιμένωσιν ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν βοήθειαν καὶ νὰ ἴδωμεν ἂν τολμῶσι νὰ ὑπάγωσιν.

Ταῦτα ἀπὸ ἀπόψεως τῆς τάξεως καὶ ὀφείλω ἀνεξαρτήτως κομματος νὰ εὐχαριστήσω τὴν ἀστυνομίαν διότι ἔσωσε τὴν Κύπρον ἀπὸ αἱματοκυλίσματος.

Ἄλλα καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δικαίου, ἐδικαιοῦντο ἄνθρωποι οἵτινες ἀπεμπόλησαν τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ νὰ κατέχωσι τὴν ἀρχιεπισκοπήν;

ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ διακόψω τὸ ἐντιμον μέλος ἀλλὰ δὲν εἶνε τώρα οὔτε ὁ τόπος οὔτε ὁ κατάλληλος χρόνος διὰ νὰ συζητήσῃ τὸ ὅλον ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα.

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ Εὐχαριστῶ καὶ δὲν θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπ. ζητήματος ἐφ' ὅσον δὲν σχετίζεται μὲ τὸ κονδύλιον. Νομίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔπραξε τὸ πρέπον εἰς τὸ εἰρημένον ζήτημα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἴτησιν ὅπως ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, θὰ εἴπω τινὰ ὅπως πείσω τὸν κ. Ἀραοῦζον. Σήμερον συνέβησαν γεγονότα, ἅτινα ἐξηρέθησαν μέγα μέρος τοῦ λαοῦ καὶ σήμερον ὁ κινδυνος τῆς διαταράξεως τῆς τάξεως εἶνε μειζων Σήμερον ὁ λαὸς ἐπὶ μόνῃ τῇ ὑποψίᾳ ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ μνημονευθῇ ὁ ἅγιος Κυρηνείας ὡς ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἐκκλησιάζεται πάτοπλος καὶ ἀρκεῖ νὰ μάθῃ τὸ Συμβούλιον ὅτι προχθὲς ἑνὸς ἱερέως μνημονεύσαντος ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου ἐπαπειλοῦντο δεινὰ ἐν τῇ Φανερωμένῃ κατ' αὐτὴν τὴν λειτουργίαν, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ συνετὴ διαγωγὴ ἑνὸς γηραιοῦ ἐπιτροπου ἐπρόλαβε ταῦτα διὰ τῆς ἐξηγήσεως ὅτι ὁ ἱερεὺς ἔπραξε τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ. . . . .

Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ νὰ καταστήσῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἐν Κύκκῳ προσεκτικοὺς διότι δὲν δυναμεθα νὰ ἀναλάβωμεν πλέον εὐθύνας, διότι ἐκ Κύκκου διαβιβάζονται τηλεγραφήματα εἰς Κωπολιν καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς «Ἑ. Ἀληθείας» ἐνταῦθα πράγματα λίαν ἐξερεθιστικά. Ἡ τάξις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκατασταθῇ καὶ ὁ λαὸς νὰ καθησυχάσῃ εἰμὴ διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ δὲν πρέπει νὰ δοθῇ εἰμὴ εἰς τὸν ἐκλεκτόν.

ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ. Ἂς βεβαιωθῇ τὸ ἔντ μελος ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις προσέβαλλε τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχηγοὺς μας ἡ θέσις μας θὰ ἦτο παρὰ τὸ πλευρόν του. Ἂς βεβαιωθῇ ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δὲν εἶναι ἐπιθυμητόν τι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀλλὰ μέτρον ἐπιβαλλόμενον ἵνα σωθῇ ὁ λαὸς ἀπὸ συνεπειῶν φοβερωτέρων.

Μόνη ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἡ εὑρισκομένη ἐν μέσῳ τῶν δύο ἀντιπάλων στρατοπέδων συνεκράτει ὁπωσδήποτε τὴν τάξιν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ καὶ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ ἓν στρατόπεδον ηὔξανε δι' ἀνδρῶν ἀποφασισμένων νὰ προασπίσωσι τὰ δικαιά των κατ' ἐκείνων οἵτινες πρῶτοι ἔδει νὰ ὑπερασπισωσιν αὐτά. Οὕτω τὴν νύκτα τῆς 4 Μαρτίου εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς τῶνλαϊκῶν ἐκείνων ἐκρήξεων δι' ἃς οὐδεὶς ὑπολογισμὸς εἶναι δυνατός.

Οὕτω τὰ πράγματα ὠξύνοντο καὶ πολλοὶ ἐπήρχοντο ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὅπως ἐιώσωσι τὰς δυναμεις καὶ προσπαθείας των πρὸς ἀμυναν τῶν δικαιων των ἤτοι νὰ ἐμποδίσωσι τὸ πραξικόπημα ἐκείνων οἵτινες ἤθελον ἐξωθεῖν ἐκλογὴν παρὰ τὰ ἤθη καὶ θεσμά.

Πρὸ τοιούτων γεγονότων εἰρισκομένη ἡ Κυβέρνησις ὤφειλεν ἀναμένῃ νὰ περιμένῃ νὰ εἰσεθῇ πρὸ τετελεσμένων γεγονοτων ἢ νὰ λαβῃ προληπτικὰ μέτρα; Παρετηρήθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκβιλῃ ἡ ἀστυνομία τὰ πλήθη καὶ νὰ ἀφιση τοὺς ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν τοιαυτῇ περιπτώσει ὤφειλε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἔνοπλον βίαν καὶ νὰ αἱματοκυλιση ἡ ἴδια τὸν λαόν· ἀλλὰ τότε ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἶχε δικαιολογίαν διότι τὸ κίνημα δὲν ἀπηυθύνετο κατὰ τοῦ καθεστῶτος ἀλλ' ἦτο ζήτημα θρησκευτικῆς ἐξεγέρσεως ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ. Ἀποκρούομεν τὴν ὑποψιαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησε πειθομένη εἰς εἰσήγησίν τινα καὶ τοιαύτιν φρονοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις κακῶς πράττει μὴ ἀφιοῦσα τὸν λαὸν νὰ διευθετήσῃ τὰ καθ' ἑαυτόν. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ βοηθήσῃ τὸν λαὸν νὰ ἐπιλυσῃ τὸ ζήτημά του ὡς ἔδει, δὲν θὰ ἐβλέπομεν σήμερον τὸν λαὸν ἀσχάλλοντα.

Ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησε λοιπὸν προληπτικῶς ὅπως ἐμποδίσῃ νὰ εἶνε ἡ ἀρχιεπισκοπὴ κέντρον ταραχῶν. Ἐὰν εἶνε τοῦτο ἱστορικὸν γεγονὸς τότε βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἰσοδυναμότερον γεγονὸς τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ λαοῦ ὅστις μετοβαίνει πάνοπλος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ἡμεῖς εἴχομεν μέγα δίκαιον παραπονούμενοι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὄχι ἡ μερὶς τοῦ ἐντίμου φίλου. Ἡ ἀρχιεπισκοπὴ ἔδει νὰ ᾖ εἰς χεῖρας τοῦ πρώτου τῇ τάξει Μητροπ. καὶ ὄχι εἰς τοῦ τυχόντος καλογήρου. Οὕτως εἶπον οἱ τρεῖς ἀντιπρόσωποι τῶν Πατριαρχείων ὅτι ὁ πρῶτος τῇ τάξει εἶνε ὁ κατοικικὸς τοποτηρητης καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἔπρεπεν οἱ κλεῖδες τῆς ἀρχιεπισκοπῆς νὰ δοθῶσι εἰς τὸν Ἅγιον Κιτίου.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Λυποῦμαι διακόπτων τὸ ἐντιμον μέλος, ἀλλὰ θὰ ὤφειλον νὰ ἀποδειξω ποῖος ἔδει νὰ κατέχῃ τὰς κλεῖδας καὶ τοῦτο θὰ ἐξέτρεπεν ἡμᾶς τοῦ προκειμένου.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ὡς πρὸς τὸν α') τῇ τάξει διαμαρτύρομαι ἀλλὰ διὰ τὸ ζητημα τῶν σκηνῶν, λέγω ὅτι ἔσχον τὸ εὐτύχημα ἢ το ἀτυχημα, ὅπως θέλετε, νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀρχιεπισ. καὶ ὁ τελευταῖος ἐξελθὼν καὶ βεβαιῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔσωσε τοὺς ἀνθρώπους τουτοις ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ λαοῦ καὶ ἂν οὐχὶ εἰς τὰς 3 μ. μεσονυκτιον ἀλλὰ μόνον μίαν ὥραν μετὰ τὰ κίνημα ἡ ἀστυνομία δὲν ἦτο παροῦσα οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι θὰ ἐλάμβανον τὰ ἐπιχειρα τῆς κακίας των. Ἐνθυμοῦμαι τὰς ἀπεγνωσμένας προσπαθείας τοῦ ἀρχιαστυνόμου ὅπως σώσῃ αὐτοὺς «πρὸ τοῦ ἀπαψαι αἱ λαμπάς» ὡς ἔλεγε διοτι κατόπιν τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ἀδυνατον· ὁ λαὸς δὲν μᾶς ἤκουε οἱ προσπάθειαι τοῦ ἀρχιαστυνομου θὰ ἀπέβαινον ματαιαι. Ἐνθυμοῦμαι ὅτε ὅταν σκαπάναι καὶ μοχλοὶ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῆς θύρας τότε ὁ ἀστυνόμος εἶπεν ὅτι κινδυνεύομεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν χαμένοι. Πάντες ἐγενομεθα ἀστυνόμοι προσπαθοῦντες νὰ σώσωμεν ἐκείνους. Μονον τότε ἐκείσαμεν τὸ πλῆθος νὰ ἐξέλθῃ ὅταν ὑπεσχέθημεν νὰ τεθῶμεν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ εἰσέλθωμεν πάλιν μετ' αὐτοῦ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις μᾶς ἐγελοῦσε. Καὶ τὴν ἑπομένην ἐπισης ἐξηντλήσαμεν πᾶσαν τὴν ἐπιρροήν μας ὅπως ἀναχαιτίσωμεν τὴν εἰσροὴν τοῦ λαοῦ. Ἠγωνίσθημεν νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὰς ράβδους, ἃς ἔφερον, καὶ οὕτω γεινῃ συλλαλητήριον ἄοπλος.

Καὶ παραπονουμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐφέρθη πρὸς ἡμᾶς ὡς πρὸς ὑπευθύνους καὶ ἴσως ὑποκινητὰς τῆς καταστάσεως ἐνῷ εὑρέθημεν προ ἀπροόπτου καὶ μόλις ἐπουλυθαμεν τὰ ἀμυνθῶμεν.

Βεβαιως καὶ ἡ Κυβέρνησις ἠγιόει καὶ ἀπεδοκίμαζε τὸ πυρασκευασθὲν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ὤφελε πρώτη νὰ προασπίσῃ οὐ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιον δικαίωμα τοῦ νὰ ἀναγορεύῃ τὸν ἀρχιεπίσκοπον.

Δὲν πιστεύω ὅτι φρονεῖ ὁ ἔντ. φίλος ὅτι τὸ χρέος τῆς Κυβερνήσεως ἦτο μόνον νὰ θάψῃ τοὺς νεκροὺς καὶ νὰ νοσηλεύσῃ τοὺς τραυματίας. Ἐνοσηλευσεν ἄλλως τε ἤδη ἀρκετοὺς καὶ τὰς ζαπτιὲς πληγωθεὶς ἀπέθανεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ νομίζω.

Δὲν ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ ἀσύλου των οἱ 4 καλόγηροι ἀλλὰ ἐκ τούτου ἀπήκοιτος εἰς ὅλον τὸν λαὸν καὶ ὄχι εἰς προδότας καλογήρους ὡς εἶπε καὶ ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀρχιαστυνόμον ζητοῦντα νὰ ἐκνευρίσῃ τὴν ἀρχιεπισκοπήν.

Παραπονοῦμαι ὅτι ὁ ἅγ. Ἀγχιάλου δὲν ἐγκατέλιπε ἔτι τὴν Κυπρον παρὰ τὸ ψήφισμα τοῦ λαοῦ ὁ ἀντιπρόσωπος εἷς τῆς Ἐκκλησιας, τῆς Μεγάλης μόνον εἰς τὸ κλίμα της, διότι ἐντοῦθα μεγάλη εἶνε ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας ἠκύρωσαν τὸν κανονισμὸν τῆς Ἱ. Συνόδου ἔπρεπεν οἱ κλεῖδες νὰ παραδοθῶσι πρὸς τὸν πρῶτον τῇ τάξει. Καὶ τὸ νὰ κατέχῃ ἡ ἀστινομία τὴν ἀρχιεπισκοπὴν εἶνε εὔνοια πρὸς τὴν μερίδα τοῦ κ. Ἀραούζου.

Ἐὰν χαθῇ διὰ μίαν ἡμέραν ἡ ἐλπὶς τῆς διὰ νομου λύσεως τοῦ ἀρχιεπίσκοπικοῦ ζητήματος ὁ λαὸς θὰ κάμῃ ὅ,τι δὲν θὰ ἐκαμνεν ἄλλος λαὸς ἔστω καὶ ὀλιγώτερον φιλήσυχος.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Συζητοῦμεν τὴν πίστωσιν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ πτῶξις τῆς Κυβερνήσεως τὴν 4 Μαρτίου ἦτο ἁπλῆ ἀστυνομικὴ προφυλαξις καὶ δὲν εἶχε βλέψεις ἰσχυρᾶς πολιτικῆς προσβολῆς κατα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιας.

Τὸ ζήτημα ὅπερ ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ κ Ἀραούζου εἶνε ζήτημα ἀστυνομικῆς προφυλάξεως. Δὲν εἶμαι ἀστιόμος, ὡς καὶ ὁ κ. Ἀραοῦζος. καὶ δὲν δύναμαι νὰ παράσχω πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ζητήματος ἢ τὸν κοπον μου ἰοῦν. Ἔχω τὴν ὑψιστην ἰδεαν διὰ τὸν κοπόν ἰοῦν τοῦ ἐντίμου μέλους. Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω το πλεονέκτημα τοῦ ὅτι ἤμαι παρών. Τὸ ἔντ. μέλος νομίζει ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκδιώξῃ ἡ ἀστιομια ὅλους τοὺς ἄλλους πλὴν τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς.

Νῦν ὁμιλοῦμεν περὶ ἀστυνομιας ἐνεργούσης ἀοπλως, καὶ προκειμενου περὶ ἀστυνομίας ἐνεργούσης ὁοπλως ἐξεταστέος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἔξωαὐτῆς πρὸς τοιτοις δὲ αἱ κιγκ ἶδες καὶ ἡ πυρκαϊὰ περὶ ἧς τοιαι ἦσαν μέλος δὲν προειδοποιησε μὲν ἀλλὰ τὴν ὁποιαν ἡ ἀστυνομια ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν της. Λαμβάνων ταῦτα ὑπ' ὄψιν μου προτιμῶ τὰ μέτρα τῆς ἀστυνομιας ἢ τα προταθέντα ἀπο τοῦ ἔν. μέλους. Ὅ,τι οἱ ἀστυν. ἔπραξαν ἠναγκάσθησαν τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέρχηται εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν νύκτα τὸ μέγαρον ἐκεινῶθη ἄνευ συθαροῦ ἀπευκτοίου καὶ φρονῶ ὅτι τιμὴ ὀφείλεται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Μητροπολιτας καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κληρικοὺς οἵτινες τόσον προθυμως ὑπηκοισαν εἰς τὴν παραγγελίαν καὶ τοὺς κοιτοῦν αὐτῶν ὀπαδοὺς· ἡ δὲ ἀστυνομία ἐν ὀσάκις ἀρνεῖται τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς Μητροπολίτας καὶ τὰ λοιπὰ Συνοδικὰ μελη ἐνεργεῖ διὰ δίκαιον καὶ ὁ λόγος τῶν διαταγῶν εἶναι ὅτι ὑπάρχει φόβος τοῦ χάους ἐὰν τις Αὐτῶν εἰσέλθῃ αὐτοθι καὶ ἡ ἀναίρεσις τῶν διαταγῶν τούτων θὰ ἔφερε τὴν ἔξαψιν τῶν παθῶν ὑφ' ὧν κατέχεται ὁ λαὸς ἀνυχῶς ἔτι, ἀλλὰ ἡ διαταγὴ ἐκείνη εἴτε δικαία εἴτε ἄδικος δὲν εἶναι σφάλμα τῆς ἀστυνομίας καὶ ζητῶ νὰ ψηφισθῇ τὸ κονδύλιον ἵνα αὐξηθῇ ὁ μισθὸς τῶν ἀστυνομικῶν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσω τὴν αὔξησιν διότι τὰ κονδύλια ἐπαρκῶς ἐξηγοῦνται.

Τὸ Συμβούλιον ψηφίζει τὸ κονδύλιον παρέχει 31 χωροφύλακας ἐνὸς ἀπὸ 4 ἐτῶν ἡ Κυβέρνησις ηὔξητε τοὺς ἐφίππους χωροφύλακας καὶ ἠλάττωσε τοὺς πεζοὺς διὰ τὰς ἀναγκας τῆς ἀσφαλείας.

ΖΙΑΗ. Παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀστυνομία Λεμησσοῦ δεικνύει ἀτικανότητα καὶ ἔν τισι περιπτώσεσι καὶ μεροληψίαν.

Ζητεῖ αὔξησιν καὶ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τῆς ἀστυνομιας.

Τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλεται.

ΑΗΛΩΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται τῇ ἀξιοτίμῳ πελατείᾳ μου ὅτι ὁ κ. Νικόλαος Συμεωνίδης δὲν διατελεῖ πλέον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 15)4) 1908.

Σταῦρος Ἐ. Σταυρινίδης
δικηγόρος.

ΚΑΛΑΜΟΙ διὰ στέγας οἰκοδομῶν περὶ τὰς 80,000 διαφόρων εἰδῶν εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται παρὰ τῷ κ. Στυλ. Λοΐζου Πεστρεφτζῆ καφεπώλῃ, ὁδὸς Καποτταρήδων εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.

Ἀποταθήτωσαν πρὸς αὐτὸν οἱ βουλόμενοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ.	30—34
Κριθὴ	»	»	17
Βρέμη	»	»	13
Ὄροβος	»	»	46
Ἄνισον	ἡ ὀκὰ	»	6½
Λινόσπορος	»	»	2 40/1
Κουκκία ξ.	»	»	1½
Σταφ. μαῦρ.	»	»	2½
» βράστοι	»	»	1⅓
Γεώμηλα	»	παρ.	30
Κρόμμυα	»	»	35
Ἐλαια ἐντόπ.	ἡ λίτρα	γρ	20
» ξένα	»	»	18
Βάμβαξ	»	»	25—26
Μαλλία	»	»	25—26
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»	160—180
Κουμανδαρία	»	»	220—250
Ρακὴ σουμα 20 β. ὀκ.	»		4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα δι' Ἀγγλίας	ὀκάκκο	γρ.	320
Ἀλάτι χαρον	»	»	225
Σάπων ἑλλην.	ἡ ὀκὰ	»	5½
Πετρέλαιον ρωσσ.	τὸ κιβώτιον		65

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Ε. Κ ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σίας

ΚΑΠΝΑ, ΣΙΓΑΡΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΙΓΑΡΑ, ΚΑΠΝΑ

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕ νὰ μᾶς δίδητε τὴν προτίμησιν ἐνόσῳ σᾶς προμηθεύομεν πρᾶγμα ἄριστον λόγῳ ποιότητος καὶ λόγῳ κατασκευῆς.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ τὴν ποιότητα τῶν σιγάρων καὶ καπνῶν μας μίαν καὶ μόνην φορὰν ὅποι δὲν ἐδοκιμάσετε.

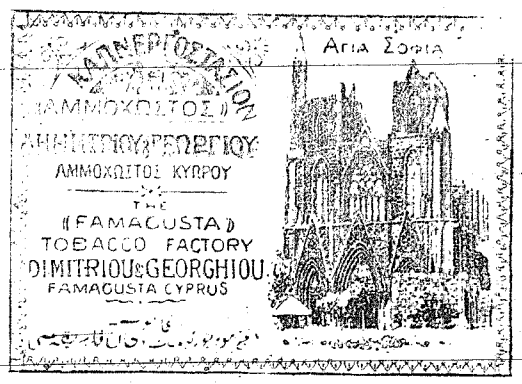

ΖΗΤΗΣΑΤΕ τὰ καπνὰ καὶ σιγάρα τῆς ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ἀρέσκα, καλοκαμομένα καὶ μὲ καλὴν γεῦσιν, ἀπ' ὅλα τὰ Καφενεῖα, Λέσχας καὶ Καπνοπωλεῖα.

ΚΑΠΝΑ, ΣΙΓΑΡΑ μυρωδάτα ἐλαφρὰ ἢ σέρτικα, ἐπίχρυσα, ἐπάργυρα, φελλοῦ, ἁπλᾶ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη ἤτοι 30, 25, 20 εἰς πακέττα τῶν 10 δραμίων.

Ἡ χονδρικὴ πώλησις διὰ τὰς ἐπαρχίας Λευκωσίας, Κυρηνείας, Μόρφου παρὰ τῷ κ.

Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗ.

Ζητήσατε τὰς τιμὰς